

Giuseppe Marci, professor numerari, ensenya Filologia Italiana a la Facultat de Llengües i Literatures Estrangeres de la Universitat de Càller i Literatura Sarda a la Facultat de Filosofia i Lletres de la mateixa universitat. També ha estat professor a la Universitat de Sàsser.

És director del Centre d'Estudis Filològics Sards i com a tal responsable de la publicació de la col·lecció "Escriptors sards".

També duu a terme activitats de difusió a través del periodisme literari. Va ser fundador i director de *NAE*, revista trimestral de cultura (2002-2008).

Ha estudiat les diferents modalitats d'articulació de la literatura italiana al llarg del temps i en les diverses àrees geogràfiques, i s'ha centrat especialment en els casos específics de Sicília i Sardenya.

També s'ha dedicat a les obres autobiogràfiques del segle XVIII (Giacomo Casanova) i de narrativa del XX (Beppe Fenoglio, Sergio Atzeni).

Ha estat curador de l'edició d'obres d'autors didàctics del XVIII (Domenico Sinon, Giuseppe Cossu, Antonio Purqueddu, Andrea Manca dell'Arca, Pietro Leo); d'escriptors (Enrico Costa) i autobiògrafs del XIX (Vincenzo Sulis); d'escriptors (Salvatore Satta) i autobiògrafs (Umberto Cardia) del XX.

És autor d'un volum titulat *En presència de totes les llengües del món. Literatura sarda*, on, a partir del cas concret de la literatura sarda des de l'antigor fins als nostres dies, reflexiona sobre el tema del cànon i la relació entre autors *majors* i *menors*, entre les *grans* tradicions literàries i les produccions sorgides de zones marginals i perifèriques.

